

Sygn. akt I KK 173/20

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 2 grudnia 2020 r.

na posiedzeniu wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 31 stycznia 2020 r.,
sygn. akt II AKa (...);

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K
(...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wniósł do Sądu Najwyższego kasację od powołanego
wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), wnosząc jednocześnie o wstrzymanie
wykonania zaskarżonego orzeczenia do czasu rozpoznania kasacji.

W uzasadnieniu złożonego wniosku obrońca skazanego wskazał na rangę i
zasadność zarzutów podniesionych w kasacji, a w uzupełnieniu tego wniosku
pismem z 28 listopada 2020 r. skazany A. K., wymienił dodatkowo zły stan swojego
zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego podstawą uprawniającą do odstąpienia od zasady wykonalności orzeczenia z chwilą jego uprawomocnienia (art. 9 k.k.w.) – i tym samym zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. – są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest, lub ma być wykonane. Przy rozpoznawaniu wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia należy uwzględnić rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Mając na uwadze powyższe, a więc rodzaj i wagę podniesionych w kasacji zarzutów należy stwierdzić, że ich treść nie prowadzi do wniosku o wręcz automatycznej skuteczności nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Dopiero taka konstatacja, bez potrzeby szczegółowej analizy akt sprawy, mogłaby prowadzić do uwzględnienia wniosku.

Do wydania pozytywnej decyzji w zakresie wniosku nie może doprowadzić również pismo skazanego z 28 listopada 2020 r. oraz załączona do niego dokumentacja. Nie negując bowiem problemów zdrowotnych A.K. trzeba stwierdzić, że nie należą one do okoliczności, które mogą być uznane za przesłanki decyzji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k. Mogą natomiast stać się ewentualną podstawą do ubiegania się przez skazanego o odroczenie wykonania kary (art. 151 § 1 k.k.w.) lub przerwę w karze (art. 153 k.k.w.).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.